

Slovenski misijon

Pogled na Himalajo, najvišje pogorje sveta (skoro 8900 m).

Spodaj:
Slovenski
jezuít Ivan
Udovč, ki je
odšel meseca
novembra kot
misijonar v
Indijo.

Spodaj: Cerkev v
Malayadipatti, ki ima
ločene prostore za
različne kaste, ker bi
višje kaste sicer sploh
ne prihajale v cerkev.

Sestre pri pouku domačinov v Bengaliji. Vsled
pomanjkanja sredstev za zgradbo cerkve ali vsaj
barake se vrši pouk pod milim nebom.

Spodaj:

Trije slovenski misijonarji, ki delujejo že več let
v Indiji, o. Mesarič in brata Vizjak.

Na levi:
Slovenski jezuít Franc
Drobníč, ki je pred enim
mesecem odšel misijonariti
v Indijo.

Poganski tempelj sekte Džajn

„Mati Indija“, tako imenujejo Indijci svojo
Evrope, preživlja pa 325 milijonov ljudi. Od n
Nebolični vrhovi Himalaje (10 vrhov je nad 80
zveste straže čarobne dežele. Južno od njih
in poljane, pokrite z divnimi nasadi riža, pal
rajskem svetu valovijo neštete množice Indijce
kov. Velikanske reke, Indus, Ganges itd., nan
častijo kot svete reke. Neprodorne prašume in
jih Himalaje in na izlivih rek dajejo zavetišče
kačam in drugi zverjadi. Se danes poginja na
drugih živali. Od nekdanj so sanjali razni naros
so prišli svetlobarvni Arijci in podjarmili dom
Munda. Ustvarili so visoko kulturo, ki se pon
svetem jeziku „sanskrit“, z razkošnimi, fantast
šteje nad 200 milijonov privržencev, je neene
hovljena božanstva, doprinaša pa tudi krvave

Razdeljeno je ljudstvo v tisoče kast, ki
imajo kaste svoje posebne prostore; morejo i
otroci deljeni po kastah.

Danes je Indija v polnem vrvenju in razv
preživela: ali bo Indija krščanska ali mohame
po Bogu in njegovem spoznanju, danes pa č
penenje utešil edinole pravi Bog, Kristus Kralj

Cela plemena, cele pokrajine čakajo želju
ni, oziroma tako malo jih je, da podlegajo st

Za Indijo se bje v 20. stoletju velikansk
sijonarji hočejo stopiti v vrste bojevnikov za

Slovenci, veliki trenutek je napočil za na
drugi narodi, misijonske dolžnosti. Molitev
jih naj mi prinašamo.

narji v Indiji

a v Kalkuti v Indiji.

domovino! Velika je kakor polovica ekdaj je obdajal Indijo poseben čar. 00 m visokih) stoje na severu kakor se razproširajo nepregledne ravani in sadežev vseh vrst. Tu v tem v, ki govorijo nad 100 različnih jezika, kajajo to divno zemljo in Indijci jih zarasla močvirja, džungle na poboč-krvoločni tigrom, slonom, neštetim d 50.000 ljudi letno od tigrov, kač in di o bajni Indiji. 2000 let pred Kristom ače temnopoltene narode, Dravida in aša s prastarimi knjigami, pisanimi v lčni templji itd. Bramanska vera, ki olna in fantastična; časti višja podu-žrtve neštetim višjim duhovom.

nimajo slika med seboj. V cerkvah meji posebne misijonarje; v šolah so

voju. Indijci pravijo: Stara vera se je edanska. Indijci hrepenijo od nekdej utijo bolj in bolj, da bo njihovo hre-

to na poslance božje, a teh od nikoder rašnim naporom.

duševni boj. Tudi naši slovenski mi- Kristusa Kralja.

š narod! Zavedajmo se tudi mi, kakor , žrtv, miloščina so darovi, ki

Spodaj:
Slovenski jezuit *Stanko Poderžaj*, ki je odšel v novembru misijonariti v Indijo.

Spodaj: *Franč. T. Roche*, prvi indijski škof domačin z zastavo sv. Terezije, zaščitnice misijonov.

Na desni:

Tibetanček. Ogromna pokrajina Tibet je na severu gorovja Himalaje, zadnja pa na jugu.

Poganska šola v Indiji.

Indijske redovnice-domačinke, hčerke sv. Ane v Morapai.

Spodaj:

Tibetanca. Tibet je tujcem še danes nedostopen, enako tudi misijonarjem. Leži 5000 m nad morjem in šteje 10 milijonov prebivalcev.

